

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 203. SZÁM SZOMBAT, 1954 AUGUSZTUS 28.

ÁRA: 50 FILLÉR

Tíz szegedi élüzem

Szeretettel, büszkeséggel tekintenek Szeged dolgozói új élüzemeinkre. A második negyedévben tíz szegedi üzem mutatott példát abban: hogyan kell az eléjük tűzött célokat elérni, a feladatokat megvalósítani. Tíz a sok közül megmutatta, hogy kell összpontosítani minden erőt a termelés emelésére, az állami felelősségre, a tervszerűsége, a minőség megjavítására, az önköltség csökkentésére, takarékos gazdálkodásra. Tíz szegedi élüzem született abban a nemes vetélkedésben, amellyel az egész ország pártunk III. kongresszusát ünnepelte. Ennyi élüzemmel még egy alkalommal sem tudtunk dicsekedni, de mikor kimondjuk a szót, dicsőkedni látnunk kell, hogy az utcán, amelyen járunk nemcsak napos, hanem árnyékos oldala is van. Tíz szegedi üzem ugyan szép teljesítményt ért el. Igaz, sokan törlesztettek az első negyedévi elmaradásból, de az egész ipar Szegeden feléves teremt csak 95.4 százaléka teljesítette. A dicsekvésben, az ünnepelésben, a szép teljesítmények tündöklése közben is látnunk kell nehézségeinket.

Ünnepeljük a legjobbakat, mindazokat, akik a versenyben teljesítették vállalásaikat, ünnepeljük elsősorban az élenjárókat. Biztosak vagyunk abban, hogy ez a szép eredmény nem teszi elbizakodottá az élenjáró szegedi dolgozókat, ellenkezőleg: a második félévi győzelem még nagyobb erőfeszítésekre sarkallja őket. A Jutabányász munkásai csak úgy, mint a Gázművek és Valók együtt a többiek is valamennyien elhatározták az élüzem jelvény átvétele napján: nem engedik elhódítani tőlük: maguknak tartják meg a jó munka e szép jelvényét.

Hogyan érték el ezt a szép, dicsőretelmű teljesítményt? Ezekben az üzemekben a kongresszusi vállalások nem maradtak halott, csak papírra vetett számok — az emberek, a munkások, a műszaki értelmiségiek, az ifjúmunkások és a nők valóra váltották azokat. Valamennyit felsorolhatnánk egymás után, amikor arról beszélünk, hogy nem utolsó sorban éppen azért teljesítették területeiket és az élüzem jelvény elnyerésének feltételeit, mert a dolgozók többsége nemcsak bekapcsolódott a kongresszusi versenybe, hanem teljesítette is vállalását.

Mi az, amit többi üzemünknek meg kell tanulni az élenjáró üzemektől? Az első és legfontosabb tanulság, hogy a vezető és a kommunista példamutatása, személyes felelősségvállalása nélkül nincs eredményes munka. Ez a győzelem egyik forrása. Minden vezetőnek, a brigádvezetőtől, a szalagvezetőtől a gyár igazgatójáig, nemcsak tudnia kell, hogy a rábízott területnek ő a gazdája, hogy ott ő a felelős a tervteljesítésért, hanem ékét is kell cselekednie. Ki biztosítsa elsősorban a munka magasabbfokú szervezethez, folyamatosághoz, a szállítás zavartalanosságához, a vezetőket? Ki karolja fel elsőnek és terjeszse a haladó munkamódszereket? a kommunista, a vezetőket!

Az élüzemek példája felhívja üzemünk pártvezetőit, művezetőit figyelmükre: akkor eredményes a termelés, ha mindent megteszünk a szocialista munkafegyver megsejlesztéséért. Mint minden feladatnál, az elkövetkezendőben is nem kis jelentősége van annak, hogy a kommunista, népmunkások hogyan támogatják a műszaki vezetőket és viszont a művezetők hogyan segítik a népmunkásokat. Arra is tanít a legjobbak példája, hogy a jó vezetés mellett nélkülözhetetlen a munkások lelkes, öntudatos versenye, mert a szocialista munkaverseny a jövőnk sikereinek záloga. Szükséges ezt annál is inkább hangsúlyozni, mert míg az első negyedévben a kongresszusra való készülődés idején az adósságok törlesztésére, a dolgozók 87 százaléka tett felajánlást, addig az augusztus 20-i versenybe csak 75 százaléka kapcsolódott be Szegeden a munkaversenybe. El kell érni, hogy a munkaverseny lendülete ne lankadjon. Terjedjen ki a verseny a dolgozók legszélesebb rétegeire, hozzon új sikereket a tömegverseny.

Nagy feladatok várnak Szeged üzemére a kormányprogram, a kongresszus határozatainak végrehajtásában. Nemcsak többet, hanem jobbat is kell termelniük, mint az előző években. Nem vitás, hogy a kormányprogram megvalósítása, a dolgozók jobb áruellátása, életszínvonalunk emelése mindig több és egyre jobb ruházati cikkeket, élelmiszeripari termékeket kíván. Ha Szeged üzemai becsülettel teljesítik a párt és a kormány határozatait, követik a kongresszus határozatait, sikerre vihetik ezeket a feladatokat. Nincs és nem is lehet olyan becsülettel dolgozó, aki ne szeretné, hogy éppen az ő üzem legyen az élüzem jelvényt, a minisztertanács vándorzásával kinttintve, aki ne legyen kész küzdelemre saját üzemének jó hírnevéért. Küzdenek hát Szeged üzemai, ki-ki a maga munkahelyének és ezzel együtt Szeged könnyűiparának dicsőségéért. Üzemünk versenye már sok nagy eredményt hozott. Vetélkedjenek az elkövetkező napokban is egymással üzem és üzem, műhely és műhely, figyeljék egymás eredményeit, igyekezzenek túlszárnyalni a másikat. Fűtse dolgozóinkat az a tudat, hogy a termelési verseny növekedése, a minőség javítása, az önköltség csökkentése mindannyiunk jólétének emelését, a boldogabb holnap megvalósítását segíti.

Élüzem dolgozóinak lenni — dicsőség. Ők azok, akik elsősorban tettekkel, a feladatok teljesítésével és túlteljesítésével bizonyítják be, hogy ismerik, tudatában vannak munkájuk fontosságának és így is cselekszenek. Nagy szeretettel és nagy megbecsüléssel fordulunk az élüzemek dolgozóira: derekasan vették ki részüket a kormányprogram megvalósításából. Sikereikben, győzelmeikben, mint cseppben a tenger, ott tükröződik pártunk áldozatos harcának, munkájának egyik legnagyobb eredménye: munkásoktól egyre növekvő öntudata, a munka iránti odaadása, áldozatkészsége, hazaszeretete, szilárd elhatározása, hogy valóra váltja a III. kongresszus határozatait. Leleplezze a legjobbak példája az üzemek dolgozóit, a falvak népét is az elkövetkezendő új versenyzakasz sikereire, az élüzem jelvényért, a minisztertanács kitüntető zászlajáért. A városi és a falu dolgozóinak elismerése, szeretete, figyelme ösztönözze az élenjárókat és buzdítsa követőiket a többi üzemek dolgozóit is, mert a tervteljesítésben, a versenyben elmaradt üzemek ne feledjék: az élüzem jelvény, a minisztertanács vándorzásalja nem elérhetetlen, elhódíthatják ők is, ha munkájukat alaposan megjavítják.

A tíz szegedi élüzem és majd a nemes vetélkedés nyomán születendő újabb élüzemek hírességek városunk munkásosztályának békekarát: hírességek: milyen nagy tettekre képesek a könnyűipar szegedi bázisának munkásai a kormányprogram, a kongresszus határozatainak megvalósításáért. Üdvözljük az új élüzemek dolgozóit!

MAI SZAMUNKBOL:

Felverik a város
csendjét
a tejeskannákkal,
rongálják az állam
vagyonát

Szeged és a szegedi járás életéből

Erősödik a zsombói Béke tsz

A zsombói Béke termelőszövetkezet 1950-ben alakult 22 taggal. Ma már 29 tag munkálkodik a szövetkezeti földön. Helytálltak a nehéz időkben s tettek azért, hogy erősödjön, szilárduljon a szeretett közös gazdaság.

Az elmúlt esztendőben minden elért munkaegységre 2 kiló 10 deka kenyérgabonát osztottak. Ez évben — a mostoha időjárás ellenére is — egységenként 3 kiló 82 deka a kenyérgabona járandósága.

Évközben volt pénzjárandóság, ha nem is sok. Vörös János előlegként 11 mázsa kenyérgabonát szállíthatott haza. Van, aki nála kevesebbet, és van, aki többet is kapott. Szakalai István munkaegységeire előlegként 19 mázsa 80 kiló kenyérgabonát kapott.

Ezután is lesz még kenyérgabona, aztán más egyéb természetbeni járandóság és készpénz is. Vörös Jánosnak, Szakalai Istvánnak is

megfordult a fejében, hogy kilépnek a tsz-ból s újból a régi úton járnak. Dehát jól meggondolták és maradtak a szövetkezetben, mert bizonyosak abban, hogy ott, ha olykor ügyvel-bajjal is, de meglik jó megélhetésüket. Többen akartak kilépni, de most már egyetlen tag sem fordít háta a közös gazdaságnak. Maradnak valamennyien, hogy összefogva közös megteremtés és szorgalommal gazdagabbá tegyék a szövetkezetet, még bővebbé a jövedelmet. Fodor Antal elvtárs, a termelőszövetkezet elnöke, igen helyesen mindenben kikéri a tagság véleményét.

Vezető és egyszerű tagok együtt — úgy, ahogyan kell — hozzák a határozatokat.

A szövetkezetben dolgozó asszonyok, Varga Jánosné, Majlát, Erenencné, Szakalai Istvánné és a többiek jól kivicsk részüket a munkából. Gyommentesek is kapásnövényeik. Kukoricából a homokon

is holdanként 35—38 mázsa termést várnak. A másodvetésük is nagyon szép, nem is látni olyat a környéken.

Építkezni is akarnak a Béke tsz tagjai. Bővíteni kívánják majd állattenyésztésüket. Istállót, sertés-ólat és betonsilót építenek. Az építkezéshez szükséges vályogot a tagok maguk verik ki. A helyi tanács és pártszervezet, de a járási párt-vegyerhajtóbizottság is segítséget ad ahhoz, hogy tovább haladjon előre a fejlődés útján a Béke tsz.

A szegedi XI. számú Autójavító Vállalat munkásai patronálják a szövetkezetet. Már eddig is számos hasznos segítséget adtak.

Részük van az Autójavító munkásainak abban is, hogy működik a tsz dárálója. Továbbra is ott lesznek a munkások a Béke tsz tagjai mellett. A tsz-ban majd sorra kerülő építkezéseknél is segítenek.

Az adott szó valóra váltásáért

Rövidebb idő alatt több, jobb és olcsóbb árút készítenek a Szegedi Kézi Szerszámgépgyárban

Nem feledkeztek meg a Szegedi Kézi Szerszámgépgyárban egy fél napra sem arról, hogy augusztus 10-én olyan felajánlást tettek, amely az elkövetkezendő időben méltán fordítja a figyelmet üzemük munkájára felé. A egyszerű felajánlás szerint a szerszámgépgyártásnál az önköltséget 120 ezer forinttal csökkentik. Olvasva talán nem is nagy ez a szám, de ha bepillantást nyitunk ennek a nem nagy üzemnek az életébe, feltétlenül meg kell látnunk, hogy alaposan meg kell dolgozni a munkásoknak, hogy e felajánlás ne csak írott betű, hanem az év elmúltával eleven valóság legyen.

A nagy cél érdekében állandó kísérletezések folynak a műszaki vezetőség irányítása mellett. A kísérletek eddigi eredményei azt mutatják, hogy rengeteg rejtett lehetőséggel rendelkezik még az üzem, amelyek most a dolgozók ötletessége, lelkes odaadása folytán a felszínre kerülnek.

Pántya főmérnök így nyilatkozik a kísérletekről:

— Mindig alulról jön a javaslat. Ujra átgondoljuk és aztán hajrá. Ha nem jó az egyik megoldás, majd jó lesz a második, szükség esetén a harmadik. A csüggedéssel ritkán jár siker és mi nem csüggedünk. A cél az, hogy egyre többet bízzunk a fáradhatatlan, nagy teljesítőképességű gépekre, rövidebb idő alatt többet, minőségileg kifogástalan, olcsó árú készítsünk. A kísérleteken fáradozók munkáját már eddig számos siker koronázta. Az egyik legnagyobb jelentőségű, azóta már bevezetett változtatás a gyaluvasak készítésénél jelentkezett. A gyaluvas eddig mivel gyártás közben nagy melegnek volt kitéve kivörösödött. Korábban fekete oxilin festékekkel festették át az edzés után a kész gyaluvasakat, most az egyszerűsített munkafolyamat során szükségtelenné válik a drága

oxilin-festékekkel való festés. A forgató dobokban való koptatás után a gyaluvas miután alakra kopott, ismét melege kerül, majd pedig az edzés után olajfürdőt kap, amitől a vas visszakapja eredeti fekete színét. Az oxilinfestékekkel való festés feleslegessé válásával évente 36—33 ezer forint megtakarítás várható. Ugyancsak nagy jelentőségű a venyige-olló, a fogó és általában csavarhúzó gyártásánál alkalmazott új munkafolyamat is. Eddig az alakra sajtolást előkövetés előtté meg, így kapták meg nagyjából az említett szerszámdarabok a szükséges formát. A kovácsolási művelet egyáltalán nem nevezhető termelési lépésnek, naponta 500 darabnál nem tudott többet elkészíteni egy ember és a gázfogyasztás is meglehetősen sok pénzbe került. Felvetődött a kérdés, hogyan szüntethetjük meg a munkaerőt és időt annyira igénybevevő előkövetést. A kérdés kísérletezések egész sora követte s a kísérletezők rájöttek arra, hogy mind a három cikknél egy kisebbfajta sajtológéppel elvégezhetik ugyanazt a munkát, amit az előkövetés elővégeztek. A kis sajtológépből a munkadarabok ezután végleges formájukat a nagy sajtolóban kapták meg. S mindez hulladék nélkül történt. Ez az újítás a befektetett anyagszerűség számítások szerint ezzel a

munkamenettel közel háromszor darab fogót, venyige-ollót és általában csavarhúzót tud elkészíteni egy ember egy műszak alatt. Eddig kilenc ember munkájára volt szükség az előkövetésnél, hogy zavartalanul el tudják látni anyagot a nagy sajtológépet. Most egy ember is elegendő ahhoz, hogy a nagy teljesítőképességű masina soha ne álljon anyagihiány miatt.

A harmadik újítás a csípőfogók élezése, amelyet eddig kézi munkával végeztek. A jól végződött kísérletek eredményeként ezt a munkafolyamatot is gépesítették és így a csípőfogók élezésére számított eddigi 19 perc körülbelül kilenc percre csökkent.

Amikor megkérdezzük Pántya elvtársat, hogy mondaná meg névszerint, kik folytatják a kísérleteket, csak mosolyog és azt mondja: — névszerint nem lehet említeni senkit, mert egyformán csináljuk mindannyian. Mindenkinek van valami hasznos gondolata, javaslata. Amit eddig csináltunk, abban mindenki tevékenyen részt vett, az eddig elért és még az eztán következő eredményeket nem tulajdoníthatjuk egy-két embernek.

Abban az üzemben, ahol ilyen munkaszellem uralkodik, nem kell tartaniok sem a dolgozóknak, sem pedig a műszaki vezetőknek attól, hogy önköltségsökkentési vállalásukat nem tudják teljesíteni.

Szeptember 6—12-ig csillagászati hét lesz Szegeden

Szegeden szeptember 6—12. között „csillagászati hetet” rendez a Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat csongrádmegyei szervezete. A nagy érdeklődéssel várt csillagászati héten a Szovjetunióban járt csillagászati küldöttség egyik tagja filmvetítés kíséretében számol majd be a napfogyatkozásról.

Ezenkívül „a nap hatása földünkön”, „mit tudunk a csillagok történetéről” címmel előadásokat tartanak. Minden eddigienél több érdeklődőt várnak a társulat szegedi csillagdjába is, amelynek az idén már több, mint 3 ezer látogatója volt.

Textilművek első női mérnöke

Ha Szálánváros az öt-éves tervünk egy másik nagyszerű alkotását, a Szegedi Textilműveket „az ifjúság gyárának” lehetne nevezni. Dolgozóinak túlnyomó többsége ifjúmunkás, sőt a vezetésben is évről-évre nagyobb számban vesznek részt — az idősebb szakemberek mellett népi demokráciánk neveltjei a fiatalok.

Az alig 23 éves Dolmány Margit, az üzem első női mérnöke is közülük való. Csaknem minden iskoláját a felszabadulás óta végezte, s ideiglenesen a budapesti műszaki egyetem gépészmérnöki karán. A dunántúli kis Mezőfalva közszégyi munkásgyermeke végig ösztöndíjas volt.

Az osztály valamennyi mérnöke a felszabadulás óta végzte a műgyészetet, közülük Bodó

Zoltán főtechnológus, az osztály vezetője az üzem felépítése óta itt dolgozik. Ő is örömmel fogadta a fiatal új mérnököt, s minden segítségét megad számára. Az üzemmel, a korszerű szövetgépekkel való megismerkedés után már közösen dolgoztak ki egy jelentős anyagtakarékossági eljárást. Heteken keresztül vizsgálták a tisztító üzemrészek gépeinek működését. Kiszámították, hogy a függőleges bontógépben keletkező hulladék negyvenkilenc százaléka felidézhető. Megállapították azt a leggyorsabb tisztítási fokozatot, amely mellett semmi hulladék nem keletkezik, s ezzel évente 3500 kiló gyapotot lehet megtakarítani, mintegy 40 000 forint értékben.

Dolmány Margit most újabb feladat megoldására készül: a gyűrűfonógépek nyújtásviszonyaival kísérletezik. Elkészíti a gép rajzait, ő maga dolgozik majd az egyik gépen, s közben számításokat végez: tudományos alapon vizsgálja a legjobban munkafogókat, a legideálisabb nyújtási mértéket.

A fiatal mérnökölendület, szorgalmas munkájáért mindenki megbecsüli az üzemben. Nemrégiben megválasztották a DISZ-bizottság vezetőségébe termelési felelősnek. Nagy része van abban, hogy minden műszakban tagjai ördjüket alakítsák, amelyeknek tagjai rendszeresen ellenőrzik a minőséget, s hogy a fonóknak gépeiket megtisztítva, rendben adják át a következő műszaknak.

(D. B.)